

SCENARIUSZ
INTEGRACYJNE ZAJĘCIA OTWARTE
W ZRÓŻNICOWANEJ WIEKOWO GRUPIE

MIEJSCE: Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika w Wołowie

UCZESTNICY: uczniowie klas ósmych SP nr 2 im. Orłat Lwowskich w Wołowie,

uczniowie kl. II b LO im. M. Kopernika w Wołowie

PROWADZĄCE: Renata Markowska, R. Kmicińska, D. Haller

TEMAT: *Otwieramy drzwi i zapraszamy do liceum- uczy się nazywać swoje stany i mówić o emocjach.*

Cele zajęć:

- zapoznanie się z mechanizmem powstawania emocji i ich wpływu na nasze zachowanie,
- uświadomienie sobie różnorodności i bogactwa odczuwanych przez nas emocji,
- rozpoznawanie i nazywanie odczuwanych emocji,
- integracja młodzieży licealnej z uczniami klasy VIII,
- poznanie warunków nauki w wołowskim „Koperniku”.

Podczas zajęć uczniowie pracują w TRZECH GRUPACH

REGINA, RENATA, DANUTA

I. ZABAWA-Mechanizm powstawania emocji i ich wpływem na nasze zachowanie.

Cele:

- integracja zróżnicowanego zespołu,
 - zrozumienie, że emocja jest efektem potrzeby np. *nie lubię, gdy ktoś o mnie źle mówi; lubię, gdy ktoś dostrzega we mnie coś dobrego.*
1. Uczniowie tworzą zewnętrzny i wewnętrzny krąg. Chodzą po linii okręgów. Na kłaśnięcie nauczyciela stają i odwracają się do siebie twarzami. Witają się; przedstawiają imię; nazywają to, co sprawia każdemu z nich radość- co lubi, czego nie lubi.
 2. Uczniowie chodzą nadal po linii okręgów. Na kłaśnięcie nauczyciela stają i odwracają się do siebie twarzami. Teraz każdy ma każdemu powiedzieć coś miłego (dotyczy stroju, zachowania, itp.) na jego temat. Co czuję?- luźna rozmowa, którą prowadzi nauczyciel.
 3. Uczniowie chodzą nadal po linii okręgów. Na kłaśnięcie nauczyciela stają i odwracają się do siebie twarzami. Teraz każdy ma każdemu powiedzieć coś przykrego (dotyczy stroju, zachowania, itp.) na jego temat. Co czuję?- luźna rozmowa, którą prowadzi nauczyciel.

REGINA

I. ZABAWA -Gdzie mieszkają emocje?

UWAGA!

Uczniowie przynoszą na zajęcia: kredki, flamastry.

Cele:

- uświadomienie sobie różnorodności i bogactwa odczuwanych przez ludzi emocji,
- indywidualne rozpoznawanie i nazywanie odczuwanych stanów

1. Wymieniają rodzaj emocji i rozpoznają je.
2. Przedstawiają sytuacje, w których daną emocję rozpoznają u siebie.
3. Zaznaczają na sylwetce postaci- drewnianym modelu człowieka- miejsca odczuwania emocji.
4. Omawiają mechanizm powstania emocji- schemat „góry lodowej”.

RENATA

II. ZABAWA-*Nazywanie moich emocji oraz stanów emocjonalnych innych ludzi z mojego otoczenia*

Cele:

- uświadomienie sobie różnorodności i bogactwa odczuwanych przez ludzi emocji,
 - kształtowanie umiejętności refleksji nad sobą.
1. Uczestnicy oglądają „**planszę emocji**”- poszerzają swój zasób wiedzy na temat nazw stanów emocjonalnych.
 2. Każdy uczestnik losuje jedną kartę z serii *Karty- potęga myśli. Odnajdź siłę w sobie.*
 3. Zapoznają się w skupieniu z jej treścią.
 4. Czytają przed grupą i dodają swój komentarz. Informują, jak się czyja z taką informacją zapisaną na karcie, czy się z nią utożsamiają.
 5. Każdy uczestnik ma do wyboru: losuje jedną „**poduszczkę emocji**” lub rzuca dwiema „**kostkami emocji**”. Na bieżąco odpowiadają na pytania, które wylosowali.

DANUTA

III.ZABAWA- *Nauczmy się wyciszać, z dobrym nastawieniem zrób coś i ulokuj tam swoją pozytywną energię.*

Wykonujemy Żądanicę – motankę, czyli słowiańską laleczkę, spełniającą życzenia.

UWAGA!

Uczestnicy przynoszą na zajęcia: wateę- dwie garści, biały materiał 20 cm x20 cm, skrawki kolorowych ulubionych materiałów (np. stare pocięte koszulki), mały kłębek wełny, jakiś ulubiony koralik/guzik/piórko/...element dekoracyjny)

Cele:

- jeden ze sposobów na wyciszenie,
 - kształtowanie umiejętności lokowania dobrej energii i przekazywania jej innym.
1. Zajęcia rzemiosła artystycznego.
 2. Uczniowie uczą się wykonać motankę, czyli słowiańską laleczkę, spełniającą życzenia zwaną Żądanicą.
 3. Prowadząca podaje informacje o takiej laleczce
Tradycja wykonywania lalek-talizmanów przetrwała najdłużej na Białorusi, gdzie nazywano je Żądanicami (od słowa "żądanie"). Stworzona z kawałków materiałów lalka - talizman ma na celu przyciągnięcie szczęścia, ochronę przed złem, zapewnienie obfitości i spełnienie jednego życzenia. Żądanicą nie posiada twarzy, gdyż wierzono, iż dzięki temu nie będzie spełniać życzeń dla siebie, a jedynie dla jej właściciela.
 4. Demonstracja wykonania laleczki. Pokazanie gotowych motanek.
 5. Uczestnicy, pod opieką prowadzącej motają lalki dla siebie.

Wykonana laleczka pomoże spełnić tylko jedno marzenie o dobrej intencji.

REGINA, RENATA, DANUTA

IV.SPACER PO SZKOLE – licealiści w roli przewodników.

Cele:

- poznanie warunków nauki w wołowskim „Koperniku”.
- poznanie atutów wołowskiego liceum;
- sukcesy rówieśników, projekty szkolne, koła zainteresowań, samorządność i wolontariat.

opracowanie : D. Halle, R. Markowska, R. Kmicińska